

Bemærkninger fra Christmas Møller til nedenstaaende Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta og om Rigets Handels- og Toldpolitik.

Et Mindretal (*Christmas Møller*) stiller nedenstaaende Forslag og ønsker indledningsvis at gøre følgende Bemærkninger:

Mindretallets Parti medvirkede som bekendt ved Valutalovens Gennemførelse i 1932 og har ogsaa ved de senere Ændringer i Rigsdagen medvirket til Forlængelse af Importreguleringen gennem Valutaloven; men Mindretallet har paa samme Maade, som dets Parti har gjort det i Rigsdagen, stedse fremhævet, at det principielt ikke ønskede et saadant System; men ønskede, at Landet ad andre Veje skulde foretage de importbegrænsende Foranstaltninger, som var nødvendige. Mindretallet erkender naturligvis, at der ved Forslags Fremsættelse ikke blot maa tages Hensyn til de Ønsker, man rent sagligt maatte nære; men at den i og for Landet nu engang herskende Situation maa være retningsgivende for de Foranstaltninger, som ikke blot lader sig gennemføre, men som man ogsaa kan stille Forslag om.

Mindretallet opgør den paa dette Omraade herskende Stilling saaledes: Landet har indgaaet en Traktat med England, som gælder til Sommeren 1936, paa visse Omraader nu til 31. December 1936; denne Traktat paalægger Landet en Række Forpligtelser med Hensyn til Indkøb af Varer. Med andre Lande har vi mere tidsbegrænsede Traktater. Det er da givet, at det ikke vil være muligt under Ansvar at stille Forslag, som ikke kunde opfylde vore traktatmæssige Forpligtelser. Naar man derfor, saaledes som Mindretallet gør det, ønsker at erstatte Valutacentralsystemet med andre Systemer, maa der naturligvis tages Hensyn hertil og drages Omsorg for, at der ikke mellem det Tidsrum, hvor Valutacentralen ophører, og hvor de nye Systemer kan træde i Kraft, bliver et Tomrum til Skade for hele vort økonomiske Liv.

Mindretallet er naturligvis af den Anskuelse, at det gælder om at fremme Landets Eksport bedst muligt, og at dette i Virkeligheden ogsaa er til Gavn ikke blot for de eksporterende Erhverv; men ogsaa for den Handelsstand, som i særlig Grad har vendt sig imod Restriktionerne, thi uden stor Eksport ingen stor Import, og det er givet, at det i mangfoldige Tilfælde, ja næsten i alle, er nødvendigt at have Aftaler for at fremme Eksporten, jfr. fra den allersidste Tid Aftalerne med Tyskland.

Opgaven har derfor været den at fremsætte et Forslag, som betød en rolig Overgang fra Valutacentral til andre Systemer og Gennemførelse af et System, hvor der blev mere Frihed for de enkelte Importører til at handle, end der er i Øjeblikket.

Mindretallet stiller derfor Forslag om at Valutacentralen forlænges for 1935, og at man efter 1935 faar skabt en Situation, saaledes at man igennem et dobbelttariferet Toldsystem kan foretage Aftaler med andre Lande, som kan fremme Danmarks Handels-samkvem med disse Lande paa de bedst mulige Vilkaar og under Hensyntagen til de erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige Forhold i Landet.